

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 3T/41/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111011097
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2012:7111011097.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Margaréty Hlaváčkovej a členov senátu Jozefa Šušku a Márie Sušinovej v trestnej veci obž. V. P. O. I.. na hlavnom pojednávaní konanom dňa X.X.XXXX takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní :

X/Otto P. U. X. D. Á. J. , R.. XX.X.XXXX C. J., T. D. J.X. - U.,
N. D. J., H. XX, D. N.
N. ,

X/ Q. Ž. X. Z. O. , R.. XX.XX.XXXX C. J., T. D. J.Š.,
J. X, T..Č.. C. C. T. V. I. C.
Ú. J..

s ú v i n n í , ž e

v Košiciach na Staničnom námestí pred herňou D., dňa XX. A. XXXX v čase okolo 02: 35 hodiny po predchádzajúcej vzájomnej dohode lúpežne prepadli poškodeného N. R. spoločne s tretím doposiaľ nestotožneným páchatelom a to tak, že potom, čo ho vylákali z herne obžalovaný P. ho chytil okolo pliec a obžalovaný Q. Ž. mu povedal, že prečo robí frajera a najmenej dvaja z útočníkov ho začali spoločne biť po celom tele tak, že ho udierali päšťami a najmenej jedenkrát kopli, pričom poškodený N. R. si chránil tvár a pritom mu jeden z útočníkov vytiahol peňaženku s osobnými dokladmi a hotovosťou najmenej 300,- Eur, následne zovretie uvoľnili, kedy sa

-2- 3T 41/11

poškodenému podarilo ujsť, čím mu spôsobili zranenia a to zlomeninu nosových kostí s posunom kostených úlomkov, mnohopočetné pomliaždenie ľavej strany tváre a viac početné pomliaždenie ľavej temennej a spánkovej oblasti hlavy s dobou liečenia do 42 dní a práceneschopnosti do 21 dní v bodovom ohodnotení 50 bodov, t.j. 723,03 Eur a odcudzením peňaženky s peniazmi škodu vo výške najmenej 300 Eur.

t e d a

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

t ý m s p á c h a l i

zločin lúpeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zákona.

z a t o s a o d s u d z u j ú

V.. V. P.

Podľa § 188 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. za účelom výkonu trestu zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. OT 33/11 zo dňa 31.3.2011, ktorým mu bol uložený podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. Zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 1 roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V. Q. Ž.

Podľa § 188 ods.1, § 42 ods.1, § 41 ods.2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

-3-

3T 41/11

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. za účelom výkonu trestu odňatia slobody zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. OT 61/10 zo dňa 20.5.2010, ktorým mu bol uložený podľa § 360 ods.1, 2 písm. a), b) Tr. Zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

-výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T 40/11 zo dňa 3.8.2011, ktorým mu bol uložený podľa § 188 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 41 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. ukladá povinnosť obžalovaným V. P. O. Q. Ž., O. N. N. R., R.. XX.X.XXXX, D. D. XX spoločne a nerozdielne nahradiť spôsobenú škodu vo výške 723,03 Eur (sedemstodvadsaťtri eur a tri centy).

Podľa § 288 ods.2 Tr. por. poškodeného N. R., R.. XX.X.XXXX, D. D. XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianskosúdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, výsluchom svedkov, poškodeného, prečítaním znaleckého posudku, ďalšími listinnými dôkazmi a dospel k skutkovým zisteniam a záveru tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Vychádzal pritom z nasledovného stavu:

Obžalovaný P. v celom štádiu trestného konania popieral spáchanie skutku. Vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že inkriminovaného dňa bol v herni Bianka spolu s obžalovaným Ž. a kamarátkou U., kde spolu popíjali. Do herne prišiel zhruba okolo 23. 00 hod. potom, ako kamarátka U. skončila v práci. V herni sa spolu s nimi nachádzal aj nejaký tretí muž,

-4-

3T 41/11

ktorého oslovovali menom N.. Bližšie ho však nepoznal. Potom ako spolu pili pri bare, ten tretí muž si všimol, že poškodený má nejaké peniaze. Prišiel k nemu a povedal, mu nech poškodeného pošle z herne von, aby mali začo ešte piť. Poškodeného poslal von, pričom cez okno videl, ako ho ten tretí muž začal biť. Krátko na to vyšiel z herne von aj obžalovaný Ž.. Potom ako mu vzali z vrecka peňaženku, poškodený utiekol preč, pričom zhruba po 10 min. sa vrátil spolu s policajtmí. Ž. a jeho označil ako útočníkov. Zároveň uviedol, že videl ako ten tretí chlap peňaženku vložil pod kvetináč nachádzajúci sa pred herňou.

Na hlavnom pojednávaní uviedol, že on (V.. P.) mal poškodeného len poslať vonku. Q. Ž. a ďalšia osoba poškodeného vytiahli vonku, kde mu ten tretí dal niekoľko „ boxerov „ a zobrali mu peňaženku, ktorú dali pod kvetináč.

K vzniknutému rozporu s výpoveďou zo štádia prípravného konania, týkajúceho sa dôvodov prečo mal na požiadanie tretieho muža poslať poškodeného vonku sa bližšie vyjadriť nedokázal a na hlavnom pojednávaní zotrval na svojom tvrdení, že v skutočnosti nemal vedomosť o čo vlastne ide. Vo vzťahu k obžalovanému Ž.X. na hlavnom pojednávaní uviedol, že potom, ako poškodenému s tým tretím mužom vzali peňaženku videl, ako sa s ním delia o peniaze.

Obžalovaný Ž. v konaní pred súdom vypovedal v podstate zhodne ako v štádiu prípravného konania. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že kritického dňa boli v herni D. spolu s obžalovaným P. O. Q. H., kde oslavoval narodeniny. Obžalovaný Ž.iga na hlavnom pojednávaní poprel tvrdenie P., že útoku na poškodeného sa mal zúčastniť spolu s nejakým tretím mužom. Naproti tomu uviedol, že to bol práve obž. P., ktorý spolu s tým tretím mužom (ktorého taktiež nepozná) poškodeného vytiahli z herne von, kde ho spolu chytili a bili. Vyšiel za nimi a na zemi zbadal peňaženku, zdvihol ju a vrátil sa späť do herne. Potom ako poškodený utiekol preč, z peňaženky vybral peniaze a spolu s tým tretím mužom a P. sa rozdelili. Peniaze vložil do vrecka a peňaženku položil pod kvetináč. Keďže peniaze vložil do malého vrecka v rifliach policajti ich nenašli ani potom ako ho zadržali a prehľadali. V konaní pred súdom navyše uviedol, že potom ako ho spolu s obžalovaným P. odvádzali svedok H. kričal, aby ho pustili, že s tým nič nemá.

Svedkovia E. D. O. I. I.- príslušníci PZ sa kvôli odstupe času k skutku bližšie vyjadriť nedokázali. Svedok I. vo svojej výpovedi navyše uviedol, že potom ako z herne obžalovaných odvádzali si nepamätá, aby na nich kričal nejaký človek, s tým že obžalovaný Ž. s incidentom nemá nič spoločné.

-5-

3T 41/11

Svedok - poškodený N. R. v konaní pred súdom uviedol, že inkriminovaného dňa bol v podniku D. spolu s Q. H., kde popíjali. Krátko na to ho dvaja muži, z toho bol jeden Róm vytiahli z baru von. Bol to práve Róm ktorý ho chytil okolo krku a spolu s tým druhým ho bili. Potom ako sa im vyšmykol a utekal preč si uvedomil, že nemá peňaženku. Zavolať políciu a spolu s nimi sa vrátil do baru, kde za útočníkov označil oboch obžalovaných. K otázke od cudzenia peňaženky resp. k osobe, ktorá mu ju mala vziať sa bližšie vyjadriť nedokázal, avšak uviedol, že peňaženku, ktorú mal vo vnútornom vrecku vetrovky mu vzali pravdepodobne vtedy, keď ho jeden z útočníkov držal pod krkom.

K vzniknutému rozporu z výpoveďou zo štádia prípravného konania, kde vypovedal, že peňaženku mu z bundy mal vziať nejaký tretí muž uviedol, že osobu tohto tretieho muža si možno vsugeroval, keďže mal pocit, že jeho kamaráta H. v bare niekto zabavil - odtiahol ho niekde k toaletám, aby nevidel čo sa deje. Taktiež uviedol, že ten tretí muž z herne von ani nevyšiel, pred herňou nebol v čase útoku nikto, len obaja obžalovaní. V prípade ďalšieho rozporu z výpoveďou z hlavného pojednávania a prípravného konania zo dňa 16.12.2009 uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný ho bili bol dezorientovaný a podrobnosti si dostatočne neuvedomoval.

Svedok Q. H. sa k skutku bližšie vyjadriť nedokázal, nakoľko ako uviedol, v čase incidentu pod značne podnapitý a hral sa na automate. Svedok však poprel tvrdenie obžalovaného Ž., že mu mal povedať, že poškodený má dcérku, a že potom ako ho odvádzali policajti mal na nich kričať, aby ho nechali, že on nič neurobil.

Svedkyňa U. U. uviedla, že do herne D. prišla cca 21.30 hod. spolu s nejakým zákazníkom, ktorý ešte chcel hrať automaty. K samotnému skutku a od cudzeniu peňaženky sa bližšie vyjadriť nedokázala, nakoľko sa nachádzala v opačnej časti herne pri automatoch. Uviedla však, že obžalovaný P. bol

spočiatku pri automatoch, potom pri bare avšak s určitosťou uviesť nedokázala, či sa z herne resp. od baru mohol vzdialiť.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom znaleckého posudku ako aj ďalšími listinnými dôkazmi.

Z prečítaného znaleckého posudku vypracovaného znalcom K.. D. Q., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie ortopédia čl. 92 spisu vyplýva, že poškodený N.. R. inkriminovaného dňa utrpel tieto zranenia:

-6-

3T 41/11

1. zlomeninu nosových kostí s posunom kostených úlomkov, s dobou liečenia 42 dní. Doba práceneschopnosti bola stanovená na 21 dní, pričom znalec konštatoval, že takýto typ zranenia vzhľadom na svoj charakter môže zanechať trvalé následky, v zmysle zúženia jedného alebo oboch nosových priechodov vybočenou nosovou priehradkou zrastenou vo vychýlenom postavení. Taktiež je možná aj deformita nosa s kozmetickým defektom. Vzhľadom na charakter zranenia ho znalec klasifikoval, ako zranenie ľahké.

2. mnohopočetné pomliaždenia ľavej strany tváre, s celkovou dobou liečenia 7 dní. Doba práceneschopnosti bola stanovená na 7 dní, s tým, že charakter zranenia bol klasifikovaný, ako zranenie ľahké, pričom trvalé následky zanechané nebudú.

3. viacpočetné pomliaždenia ľavej temennej a spánkovej oblasti hlavy, rovnako s dobou liečenia 7 dní. Dobu práceneschopnosti stanovil na 7 dní, s tým, že charakter zranenia bol klasifikovaný, ako zranenie ľahké, pričom trvalé následky rovnako zanechané nebudú.

Celkovo znalec v súhrne klasifikoval uvedené zranenia, ako zranenia ľahké, s dobou liečenia 42 dní a dobou práceneschopnosti 21 dní.

K mechanizmu vzniku zranení znalec uviedol, že k ich vzniku mohlo dôjsť následkom opakovaných úderov zovretou päšťou, kopancom nohou, úderom tupým tvrdým predmetom. Celkovo znalec konštatoval, že charakter zranení zodpovedá tupej sile vysokej intenzity, že dostatočne korešponduje s výpoveďou poškodeného. Z hľadiska bodového ohodnotenia za vzniknuté zranenia znalec stanovil celkový súčet bodov na 50, čo po prepočte predstavuje 723, 03 Eur.

Zo zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným P. a poškodeným R. vyplýva, že inkriminovaného dňa došlo k fyzickému napadnutiu poškodeného a následnému odcudzeniu peňaženky. Za útočníka bol označený práve obžalovaný P., načo uviedol, že v čase fyzického ataku bol dnu v herni, pričom videl, že poškodeného bijú obžalovaný Ž.X. a nejaký druhý chalan. Obžalovaný taktiež uviedol, že videl, ako poškodenému vzali peňaženku, zobrali z nej peniaze a odhodlili ju preč.

Z ďalšej zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným Ž. a poškodeným R. vyplýva, že inkriminovaného dňa došlo k fyzickému ataku poškodeného, pričom útočníkmi mali byť obaja obžalovaní. Následne na to

-7-

3T 41/11

jeden z nich mal poškodenému odcudziť z vrečka bundy peňaženku. Z uvedeným tvrdením poškodeného sa obžalovaný Ž. v podstate stotožnil, avšak nesúhlasil s tvrdením, že jedným z útočníkov mal byť práve on, nakoľko sa v uvedenom čase nachádzal v herni. Taktiež uviedol, že poškodeného napadli obžalovaný P. a nejaký iný chlap, ktorého nepozná.

Zo zápisnice z ohliadky miesta činu, čl. 104 spisu vyplýva, že toto sa nachádza na Staničnom námestí medzi železničnou a autobusovou stanicou, v priestore pri predajni LIDL. Naľavo od chodníka sa nachádza zaplachtovaná letná terasa. Na vydláždenom priestore sa nachádza drevený stôl, s drevenými lavicami, pričom táto časť je od cesty z ľavej strany oddelená štyrmi betónovými kvetináčmi.

Z lekárskej správy zo dňa 16.12.2009 vystavenej K.. W. K. N.. o 5.00 hod. čl. 109 vyplýva, že u poškodeného boli pri vyšetrení zistené pomliaždenie v oblasti nosa ľavej polovice tváre, zlomenina

nosových kostí a zlomenina prekážky nosa. Celková doba liečenia a práceneschopnosti bola predbežne stanovená na 4 týždne.

Zo záznamov o vykonaní dychovej skúšky čl. 10 vyplýva, že obžalovanému P. bolo inkriminovaného dňa o 3.03 hod. nameraných 0.81 Mg/l alkoholu v krvi, obžalovanému Ž. 0.94 Mg/l alkoholu v krvi a poškodenému R. 1.04 Mg/l alkoholu v krvi.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Košice II , sp. zn. OT 61/2010 vyplýva, že obžalovanému Ž. bol pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a), b) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Košice II , sp. zn. OT 33/2011 vyplýva, že obžalovanému P. bol pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Obaja obžalovaní sú z príslušných miestnych úradov hodnotení všeobecne. Z priestupkových spisov Obvodného úradu Košice, odboru všeobecnej vnútornej správy vyplýva, že obžalovaný P. bol 2 x priestupkovo postihnutý, pre priestupok proti majetku podľa § 50 ods.1 zák.č. 372/1990 Zb. a priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d) zák.č. 372/1990 Zb. Obžalovaný Ž. doposiaľ priestupkovo riešený nebol. Z opisu

-8-

3T 41/11

registra trestu vyplýva, že menovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 7T 40/2011 zo dňa 3.8.2011, pre trestný čin lúpeže spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 188 ods.1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 7 mesiacov, so zaradením v ústave so stredným stupňom stráženia.

Z odpisu registra trestov obžalovaného P. vyplýva, že naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 4T 76/2011 zo dňa 30.4.2012, pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 b) Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 10 mesiacov, so zaradením do ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Z charakteristiky z UVV a UVTOS Košice vyplýva, že obaja obžalovaní sú hodnotení pozitívne, úlohy a nariadenia plnia, dodržiavajú režim a nedopúšťajú sa nedovolených činností.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods.12 Tr. por. , dospel k záveru o uznaní viny obžalovaných P. O. Ž..

V priebehu prípravného konania ako aj konania pred súdom bolo jednoznačne preukázané , že došlo k priebehu skutkového deja, tak ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, teda že obžalovaní spoločne a po predchádzajúcej dohode s tretou nestotožnenou osobou pred herňou Bianka lúpežne prepadli poškodeného N.. R..

Tento záver súd urobil na základe celého radu priamych ako aj nepriamych dôkazov. V tejto súvislosti poukazuje najmä na výpovede samotných obžalovaných, poškodeného, svedkov, listinné dôkazy v spise obsiahnuté, ktoré sú nepochybné, dostatočne potvrdzujú dokazovanú skutočnosť, jednotlivo a vo svojom súhrne vedú k takémuto záveru.

Obaja obžalovaní v celom štádiu trestného konania popierali spáchanie skutku. Obalovaný P. nepoprel skutočnosť, že poškodeného potom ako ho o to nejaký tretí muž, ktorého nepoznal požiadal poslal von, no bez toho aby mal vedomosť za akým účelom. Taktiež uviedol, že videl, ako z herne vyšiel von aj obžalovaný Ž. a spolu s tým tretím mužom ho bili a vzali mu z vrecka peňaženku. Vo vzťahu k obžalovanému Ž. taktiež uviedol, že videl, ako sa s tým tretím - neznámym mužom delí s peniazmi. Naproti tomu obžalovaný

-9-

3T 41/11

Ž. vo svojej výpovedi v konaní pred súdom poprel tvrdenia uvádzané obžalovaným P. a uviedol, že poškodeného mal práve s tým tretím - neznámym mužom napadnúť obžalovaný P.. Ako zbadal, že poškodeného bijú vyšiel z herne von, zo zeme vzal peňaženku a vrátil sa späť do herne. Potom ako mu bolo oznámené, že poškodený má malé dieťa peňaženku sa mu snažil vrátiť, no poškodený z miesta útoku utiekol preč. Následne na to sa spolu s obžalovaným P. a tým tretím mužom na peniazoch rozdelili. Obžalovaný Ž. na svoju obranu navyše uviedol, že po príchode polície mal svedok Q.. H. kričať, že útočníkom nebol on a aby ho pustili. Obrana obžalovaného P. mala byť taktiež postavená na tvrdení jeho kamarátky U. U., ktorá mala potvrdiť, že po príchode do herne sa z jej priestorov nevzdialil.

Naproti vyššie uvedeným tvrdeniam obžalovaných však stojí celý rad ďalších vykonaných dôkazov. V prvom rade súd poukazuje na zjavné rozpory v ich tvrdeniach, a to najmä čo sa týka samotného skutkového deja. Na jednej strane oproti seba stoja tvrdenia obžalovaného Ž. a obžalovaného P., ktorí nielen zo samotného fyzického ataku poškodeného, ale navyše aj z odcudzenia peňaženky vinia jeden druhého. V celom štádiu poukazujú na prítomnosť nejakého tretieho im neznámeho muža, ktorý sa mal na celom lúpežnom prepadaní najväčšou mierou podieľať, avšak bližšie ho nielen že nedokázali popísať ale túto skutočnosť aj dostatočne preukázať.

Súd taktiež poukazuje na výpoveď svedkyne navrhutej obžalovaným P. U., z výpovede ktorej vyplynulo, že menovaný mohol opustiť priestory herne, keďže sa svedkyňa nachádzala na opačnej strane a nevidela naňho. Taktiež svedkovia H., príslušníci N. D. O. I. nepotvrdili tvrdenie obžalovaného Ž., že potom ako ich spolu s obžalovaným P. mali odvádzať na výsluch mal niekto kričať, že obž. Ž. s prepadom nemá nič spoločné.

Argumentácia obžalovaných je taktiež dostatočne vyvrátená aj výpoveďou samotného poškodeného, ktorý na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedol, že fyzicky mal byť napadnutý práve nimi. Vo svojej výpovedi v štádiu prípravného konania uvádzal skutočnosti súvisiace s prítomnosťou nejakého tretieho muža- útočníka a neskôr túto možnosť spochybnil, resp. v konaní pred súdom už tvrdil, že ho zbili a zobrali mu peňaženku práve obžalovaní. Súd uveril výpovedi poškodeného, aj čo sa týka prítomnosti tretej osoby ako páchatela, ktorá okolnosť bola potvrdená aj oboma obžalovanými a preto upravil skutok pri zachovaní jeho totožnosti tak, že v skutku je uvedená aj tretia osoba ako útočník.

Vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, ktorý páchatel odcudzil peňaženku poškodenému, avšak k jej odcudzeniu po spôsobenom násilí na osobu poškodeného jednoznačne došlo (potvrdili to všetci zainteresovaní, avšak

-10-

3T 41/11

sa obviňovali navzájom) a preto súd tomuto zodpovedajúcim spôsobom skutok upravil.

V tejto súvislosti poukazuje súd aj na ďalšie a to nepriame dôkazy. V prvom rade poukazuje na závery znaleckého posudku, kde znalec s určitosťou konštatoval, že zranenia ktoré poškodený inkriminovaného dňa utrpel svojím mechanizmom a charakterom mohli byť spôsobené tak, ako to uvádzal poškodený. Taktiež z jednotlivých zápisníc o konfrontácií nevyplynuli žiadne skutočnosti, ktoré by nejakým spôsobom spochybnili tvrdenia poškodeného, keďže obžalovaní podstatným spôsobom nepopierali ním uvádzané skutočnosti, nestotožnili sa iba z jeho tvrdením v otázke odcudzenia peňaženky resp. osoby ktorá to mala urobiť.

Poukazujúc nielen na rozpory vo výpovediach obžalovaných, najmä čo sa týka útoku na poškodeného, odcudzenia peňaženky, rozdelenia peňazí ale aj na charakter trestnej činnosti pre ktorú boli obaja viacnásobne trestnoprávne postihnutí, je súd toho názoru, že obžalovaní sa žalovaného skutku dopustili spoločne s tretím, doposiaľ neznámym páchatelom.

Záverom má súd za potrebné poukázať aj na osoby oboch obžalovaných resp. ich kriminálnu minulosť a charakter nimi spáchaných trestných činov.

Obžalovaný P. bol naposledy trestnoprávne postihnutý pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.2 písm. b) Tr. zákona. Obžalovaný Ž. pre trestný čin lúpeže spáchaného formou spolupáchatelstva podľa 20 k § 188 ods.1 Tr. zákona. Z uvedeného je teda zrejmé, že sa jedná o osoby náchylné na páchanie násilnej trestnej činnosti.

Na základe takto vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že obžalovaný P. O. Ž. svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže formou spolupáchatelstva po stránke objektívnej v tom, že proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a po stránke subjektívnej v tom, že konania sa dopustili v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože že

svojím konaním chceli porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom, teda slobodu a ľudskú dôstojnosť.

V prípade oboch obžalovaných súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona a to, že boli za trestný čin už odsúdený.

Súd pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich okolností, protiprávnosť ich konania, ich pomery, ako i na možnosti ich nápravy.

-11-

3T 41/11

Nakoľko sa obaja obžalovaní žalovaného skutku dopustili skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený resp. doručený odcudzujúci rozsudok - trestný rozkaz za iný trestný čin (obž. Ž. - trestný rozkaz OS Košice II, sp. zn. OT 61/2010 zo dňa 20.5.2010, obž. P. - trestný rozkaz OS Košice II, sp. zn. OT 33/2011 zo dňa 31.3.2011), súd v súlade s ustanovením § 42 ods.1 Tr. zákona uložil obžalovaným súhrnný trest. Zároveň sa obaja obžalovaní dopustili viacerých trestných činov, pričom predmetný skutok je zločinom s poukazom na ustanovenie § 41 ods.2 Tr. zákona súd aplikoval asperačnú zásadu a zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby z činu najprísnejšie trestného o 1/3 a trest uložil nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby.

Súd takto uložený trest považuje nielen za nevyhnutný, ale zároveň aj za potrebný na dosiahnutie účelu trestu a v zmysle § 34 ods.2 Tr. zákona aj za zákonný, ktorý v prípade obžalovaných je zabrániť im v páchaní ďalšej najmä násilnej trestnej činnosti.

Nakoľko obžalovaný P. pred spáchaním žalovaného skutku nebol v posledných 10 - tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody , ktorý by mu bol uložený za iný úmyselný trestný čin, súd ho v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd s poukazom na § 48 ods.4 Tr. zákona zaradil obžalovaného Ž. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to aj napriek skutočnosti, že rovnako ako obžalovaný P. nebol pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre iných trestný čin, no vzhľadom na jeho agresívne správanie, kriminálnu minulosť a opakované odsúdenie za obdobný trestný čin, to považuje za nevyhnutné a potrebné.

Keďže poškodená strana si riadne a včas, teda do skončenia vyšetrovania uplatnila nárok na náhradu škodu, o výške ktorej súd nemal pochybnosť v súlade s ustanovením § 287 ods.1 Tr. por. uložil obžalovaným povinnosť spôsobenú škodu nahradiť, pričom zo zvyškom škodu ju v zmysle § 288 ods.2 Tr. por odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.